

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

לג.

עין משפט
נר מצוה

ששב א מ"י פ"ו מהל'
מ"ח הל' ב סמג
עשין יג טו"ע ד' ס'
רמז טע"ה:
ששב ב מ"י פ"ד מהל'
בב"ש הלכה ח:
ששב ג מ"י פ"ג מהל'
ק"ש הל' ג ש"ע
י"ד סימן רמז טע"ד
בב"ש הלכה:
ששב ד מ"י פ"ג מהל'
ק"ש הלכה ד סמג
עשין יח טו"ע א"ח ס"י פה
טע"ב:
שבו ה ו מ"י פ"ו
מהלכות מ"ח הל'
ב ו סמג עשין יג טו"ע
י"ד ס"י רמז טע"ד ג ג:
שבו ז מ"י ט"ז פ"ה
הלכה ו סמג ט"ז
טו"ע ט"ז סמג ט"ז
ששב ח מ"י ט"ז פ"ו
הלכה ג טו"ע
ט"ז סמג ט"ז פ"ו
הלכה ט טו"ע
ט"ז סמג ט"ז פ"ו
ט"ז סמג ט"ז פ"ו

הגהות הב"ח

(א) גב' דל"כ נמצאת
אמה כ"ו:

לענין רש"י

מוסף רש"י

אין בעלי אומניות.
העוסקים במלאכה אחרים
(וחולין ד:).
מפניהם
עומדים לבנות כדי
שהיו רגילים לנא (שם).
הביבה מצוה בשעתה.
לכיים אלו תנבה (שם).
מכשילן לעתיד לבא.
שטס לא ירחס לטס פטס
לכאיה ודקן ככה לא
ינגלוס לנא מפני טווחס
(שם). מסותא. מוחן כמו
מקומסה ויחן מתנגנחן
ואסחי (סוהרדיון סב:). הא
בבתי גואי הא בבתי
בראי. מתללללל עלסן ג'
מזרסס היו לו פנימל להיע
ולשתקף אמלעי שורכ
למסו מן המסחן ולפס
מלוקן ויולל מלוקן וגומל
לכישמו ונח טס מניעת
המסחן (שבת י:). בכל
מקום מותר להרהר.
גדנני מורה (שבת טו:).
חוקן מבית המרחין.
לפי שלחס עומד עוס
נמני לני (ברכות כו:).
לחן. לנע מעט כאלו
רולל לעמוד (עירובין ל:).

מוסף תוספות

א. ומיהא ליפנין לעסוקין
במלאכתן נמי שאינין
חייבין שאם אלו היו
חייבין גם אותן היו
רשאין. מוס' י"ז. וראה
דאפילו עסק במלאכה
לא מחייב כדאמרין מה
קמה שאין בה חסרון כ"ס
אך הידור שאין בו חסרון כ"ס. מוס' חולין נד: ב. חוב מתרגמין רשו. רע"ב. כדמתרגמין לא תהיה לו כנישה לא תהא
ליה כרישא. מוס' חולין נד: ג. כששאל רבי לרבי חיאי למה לא עמד השיב לו יבא עלי. מוס' הל"א.

יכול יהדרנו בממון. כדכתיב (ויקרא יט) לא תהדר פני גדול דמשמע
בממון וכגון ודל לא תהדר בריבו (שמות כג): מי לא עסקין.
כלומר מי לא משמע נמי אפילו נוקב מרגינתא שאומנות יקרה היא
וממירך ליה למיקס ואע"ג דבטל ממלאכתו ואיכא חסרון כ"ס: מה
הידור שאין זו ביטול מלאכה. דלון
בממון או בכבוד דברים ואין במשמעו
ביטול מלאכה: מה קימה שאין זה
חסרון כ"ס. דהא אוקימנא דבשאין
זה ביטול מלאכה עסקין ותו לא
שיך זה חסרון כ"ס: אף הידור
שאין זו חסרון כ"ס. ועל כרחיך לא
נכתב הידור אלא לדרוש כדאמרן
למעוטי עמדה מרחוק ולמעוטי בית
המרחץ כדאמרן: עומדן מפניהם.
מבזילי כזורים קאי כשעזרים בתוך
ירושלים: נמלאה מפניו. שלא יעילו
עוד שיאמרו נזדים אנו בעניניהם
ולאו משום חיצוב מלוה הוה ואילו
זני אדם הניכרים חסודים צעיר
ועסקים צמזות לא הוה למיקס
מקמייהו: מחסותא. מרחץ כדמתרגמינ'
(בבב"ש מג) וירחץ ואסחי: שני
חומשים. שני חמישיות של ספר שניתי
לו מדרש אגדותיו: שני שלישי שלישי.
שני חלקים של שלש הספר: מורה
כהניס. ספר ויקרא שניתי לו בריתא
של מדרש הספר: זמן היה מהרהר.
וטרווד היה ולא הצין צעברך לפניו:
זני גואי. מקום שזני אדם עומדים
ערומים והא דר' שמעון ברבי צנתי
צראי מקום שעומדים לנזשים דהתם
מקום הידור הוא: ה"ג מספברא. דר'
שמעון ברבי צנתי צראי מרקאמר
ליה זמן יושב ומהרהר: לאונסייה
שאני. פעמים שהוא טרווד ומעיין
ט' כשעומתיה לפני כניסתו למרחץ וע"כ
היא שגורה צפוי ולנו ומעיין זה צנתי
המרחץ: נרשעי עסקין. צממיה
למה לי קרא אס ראה ועלס עיניו הרי
עבר על תקום והדרת: זמן חיוניה.
צברצע אמותיו כדלקמן (עמוד ז'):
ס"ל וירא. יש לך לירא מן היוצא
היודע מחשבותין שאתה מצקס
מחזולות להפטר ממזמות: שיש זה
הידור. כבוד ונשיאות פנים שדבר
הניכר הוא שצנצילו עמד: צאיך
גוסא. הנהר מפסיק ציניהם: ולא
רב מופקא אנה. ואף על פי שאתם
רחוקים יותר מד' אמות איצעי לנו
למיקס: לאו אדעתין. לא נזכרנו
לעמוד שהיינו טרוודים: ואי מקיף.
מקצב דרך אחרת שלא לעבור לפני
הצבור: חיי. מאריך ימים: דגיס
זהו צרנן. תמיד רגילים אללס
ולכס גס צממנים כאליו הס מהס:
ט' מקראות וזכרות ולאו נקיס הרצה

ומופתים: עדו עלין. עברו עליהם:
שלומו לפשוט להן יד אצל הוא עצמו לא:
לעמוד לפניו משרמים להכות ולכוף מאן
לא שלל לזולל צבורתו דלמר אי לאו תורה
כמה נחמן איכא צשוקא הלך אין חשיבותי
צנציל עצמי אלא צנציל תורה. ואיט
דמפרשי
צנצי יהיב ידא לנצי מכבד עצמו צוקנים
ופושט להס ידו שישען הוא עליהם רבא
משדר שלוחיה רב נחמן קמא דיומא (ד'
וליתא דכל היכא דגרסי' יהיב ידא להשען
אחרים עליו קאמר ולא להשען אחרים
עליו ידא שישען ר' שמעון צן לקיש עליו
וילא לשפת הגהר:
טו: ריש לקיש הוה סחי צירנדא אמת
צרה צר בר חנה יהיב ליה ידא שישען ר'
שמעון צן לקיש עליו וילא לשפת הגהר:
אין בעלי אומניות חייבים
לעמוד מפני ת"ח בשיעה
שעוסקים במלאכתן.
חומשים. שספר תהלים
נחלק לחמשה ספרים.
בתי גוראי. שעומדים שם
ערומים שאין שם הידור.
רבו שאינו מובהק הוא אם
הוא גדול הימנו אפי"כ
שלא למדו כלל או אם
הוא פחות הימנו ולימרו
קצת, כמו שיבארין בסוף
אלו מציאות. ורבו מובהק
לא מקרי אלא כשולמד
רוב חכמתו ממנו. הוה קאי.
דאינון. נקטינן. קבלה היא
בידינו שאם מקיף עליו את
הדרך והולך בדרך אחר כדי
שלא יטריחם מאריך ימים.
דגיסו.
דעתם קרובה אצל החכמים
והורגלו בכך ואינם מקפידים
כשהולכים לפניהם בגילוי
הראש. הלכה כאיסי. ומסתברא
דאיסי
לא פליג אדרי יוסי ותרווייהו
פליגי א"ת"ק דבעי זקנה.
הלכך אפילו יניק וחכים,
וכן דעת הר"ם (פ"ו ה"א).
הרפתקי. סבות וענינים.
עוד. עברו. כמו ולא עדה
עליו שחל (איוב כח, חן).

(א) נכתיב נוסף: מלאכה,
וכן כסמון. ור"ה נרש"י
וע"ר(י). ט' חולין נד:
א) כזורים פ"ג מ"ג חולין
נד: ד' חולין נד: פסקים
סח: מנחות עב. ע"ש,
ה) נ"ל ישמעאל יעביד.
(וישין ציפה עטיס), א) ע"ז
מ: זכמים קב: שנת
קב (דף י') ודף מ:
ברכות נד: ז' יומא
ו. וט"ט(ט) ח) נכרות
כ. וט"ט(ט) (בב"ש י'
אמר אבי הלכה וכו'),
ז) נכתיב דופי"ר וכו';
קאסי(ט) ז) נ"ל כשמועתי.
(יעב"ד), ט' ונגס כהמך
העמוד שלפניו (רש"י,
ע"ש), ט' נכתיב
שע"ף: שלא להטריח את
הצבור ואינו עובר לפני
הצבור), ט' נ"ל מלכות.
(יעב"ד), ט' וכן פרשי
מחולין נד: ע"ש), ט' וכן
חוס' חולין נד: ד"ה אין
ותוס' ערפין כח: ד"ה
אומדן ותוס' מעמית י:
ד"ה ד"ה אין), ט' נכתיב
הכ"ש: וכן), ט' נכתיב
כ. ועין סוטה ד ע"ג,
ק) נכתיב הל"ש נוסף:
היה), ט' נכתיב ג'.

תוס' ר"י חוקן

ובטיל ממלאכתו. ויש
שהו פרוטה באותה קומה.
מה הידור. שיכול להדור
אפילו כשעושה מלאכה.
אף קימה. שאם עשה
מלאכה אינו מצוה לקום.
ומה קימה שאין בה
חסרון כ"ס. שהרי אין
נזמן לו ממנו. אין
רשאין. פ"ר ש באלו
טרפות (חולין נד, ב ד"ה
אין כשעוסקים במלאכה
אחרים. ע"כ ולישא
דעוסקים במלאכתן לא
משמע מלאכה אחרים
אלא משמע מלאכה
עצמן, ופשטיה דעובדא
ד' ונתיב פתוריה אלו
טרפות נמי משמע שהיה
עוסק במלאכה עצמו דקא
קרי ליה פתורא כלומר
שהיה שולחני, אע"פ
שדנקט שם ר"ש לפרש
שהיה משתכר ובפ"ה אין
אחרים למחצה. ופי' אין
רשאין, כלומר מצד החיוב
והוא כמו אין חייבין,
דלפ"ש קשה אפילו הם
במלאכה אחרים אמאי
אין רשאין לשלם לכל
הבית שכר בטולם. אלא
דאי אין רשאין מצד
החיוב קאמר, שהתורה לא
צותה שיקומו מפני ת"ח
בשיעה שעוסקים במלאכה
הילכך אין רשאין לעשות
כן מפני מצות הידור
והוא כמו אין חייבין.
וכן תבין דעת הר"ם
בת"ת פ"ו [ה"ב] שכתב
ואין בעלי אומניות חייבים
לעמוד מפני ת"ח בשיעה
שעוסקים במלאכתן.
חומשים. שספר תהלים
נחלק לחמשה ספרים.
בתי גוראי. שעומדים שם
ערומים שאין שם הידור.
רבו שאינו מובהק הוא אם
הוא גדול הימנו אפי"כ
שלא למדו כלל או אם
הוא פחות הימנו ולימרו
קצת, כמו שיבארין בסוף
אלו מציאות. ורבו מובהק
לא מקרי אלא כשולמד
רוב חכמתו ממנו. הוה קאי.
דאינון. נקטינן. קבלה היא
בידינו שאם מקיף עליו את
הדרך והולך בדרך אחר כדי
שלא יטריחם מאריך ימים.
דגיסו.
דעתם קרובה אצל החכמים
והורגלו בכך ואינם מקפידים
כשהולכים לפניהם בגילוי
הראש. הלכה כאיסי. ומסתברא
דאיסי
לא פליג אדרי יוסי ותרווייהו
פליגי א"ת"ק דבעי זקנה.
הלכך אפילו יניק וחכים,
וכן דעת הר"ם (פ"ו ה"א).
הרפתקי. סבות וענינים.
עוד. עברו. כמו ולא עדה
עליו שחל (איוב כח, חן).

אין בעלי אומניות רשאיין
לעמוד מפני ת"ח בשיעה
שעוסקים במלאכה אחרים
(וחולין ד:).
מפניהם
עומדים לבנות כדי
שהיו רגילים לנא (שם).
הביבה מצוה בשעתה.
לכיים אלו תנבה (שם).
מכשילן לעתיד לבא.
שטס לא ירחס לטס פטס
לכאיה ודקן ככה לא
ינגלוס לנא מפני טווחס
(שם). מסותא. מוחן כמו
מקומסה ויחן מתנגנחן
ואסחי (סוהרדיון סב:). הא
בבתי גואי הא בבתי
בראי. מתלללל עלסן ג'
מזרסס היו לו פנימל להיע
ולשתקף אמלעי שורכ
למסו מן המסחן ולפס
מלוקן ויולל מלוקן וגומל
לכישמו ונח טס מניעת
המסחן (שבת י:). בכל
מקום מותר להרהר.
גדנני מורה (שבת טו:).
חוקן מבית המרחין.
לפי שלחס עומד עוס
נמני לני (ברכות כו:).
לחן. לנע מעט כאלו
רולל לעמוד (עירובין ל:).

אין בעלי אומניות רשאיין
לעמוד מפני ת"ח בשיעה
שעוסקים במלאכה אחרים
(וחולין ד:).
מפניהם
עומדים לבנות כדי
שהיו רגילים לנא (שם).
הביבה מצוה בשעתה.
לכיים אלו תנבה (שם).
מכשילן לעתיד לבא.
שטס לא ירחס לטס פטס
לכאיה ודקן ככה לא
ינגלוס לנא מפני טווחס
(שם). מסותא. מוחן כמו
מקומסה ויחן מתנגנחן
ואסחי (סוהרדיון סב:). הא
בבתי גואי הא בבתי
בראי. מתלללל עלסן ג'
מזרסס היו לו פנימל להיע
ולשתקף אמלעי שורכ
למסו מן המסחן ולפס
מלוקן ויולל מלוקן וגומל
לכישמו ונח טס מניעת
המסחן (שבת י:). בכל
מקום מותר להרהר.
גדנני מורה (שבת טו:).
חוקן מבית המרחין.
לפי שלחס עומד עוס
נמני לני (ברכות כו:).
לחן. לנע מעט כאלו
רולל לעמוד (עירובין ל:).